

ESIKOISKIRJOJEN ARVIOITA

Olli Sirkiä: Seuraavana Pasila. Like. 100 s. 24 e.

Työmatkarunoista muotoutui esikoisteos

On ollut vain ajan kysymys, että junassa istumisesta kirjoitetaan kirja, kun junaliikenne on ollut tiuhaan esillä. Monen ensimmäinen ajatus taitaa olla, että toivottavasti kirjoittaja älyää sanoa suorat sanat: aina myöhässä, presidenttikin radan poskessa! Eihän toki. Olli Sirkiän (s.

Julkaistu: 1.5.2010 lehdessä osastolla Kulttuuri

A A

JANNA KANTOLA

Olli Sirkiä

On ollut vain ajan kysymys, että junassa istumisesta kirjoitetaan kirja, kun junaliikenne on ollut tiuhaan esillä.

Monen ensimmäinen ajatus taitaa olla, että toivottavasti kirjoittaja älyää sanoa suorat sanat: aina myöhässä, presidenttikin radan poskessa!

Eihän toki. **Olli Sirkiän** (s. 1965) esikoisteos *Seuraavana Pasila* on näet runokirja. Sirkiä on kirjoittanut kokoelmansa runot työmatkoillaan Riihimäeltä Helsinkiin.

Sirkiän kirja ei välttämättä sovi perinteiseen makuun. Runot on nimittäin "posted in IC-junassa". Se sanotaan "tägeineen" kaikkineen aina otsikon alla. Niin muuttuu maailma, niin muuttuu runous.

Vähään aikaan osuvin suomalaisen junamatkan kuvaus on englantilaisen **Malcolm Bradburyn** satiirisessa romaanissa *To the Hermitage* (2000). Siinä on juoppoja joka lähtöön. Helsingin päässä kasataan tiedottomia matkustajia

pinoon taksijonoon viemistä varten. Se on niin Suomea.

Kotimaanmatkailun tämä puoli ei jää Sirkiältääkään väliin: "Huomaa että on perjantai. Paljon ihmisiä liikkeellä mäyräkoirien ja lonkeroiden kanssa." Ja kun päästään Tampereelle asti, "kaikki ovat änkyräkännissä ja kikattavat, röhöttävät kädet toisensa harteilla".

Ei Sirkiä silti pelkästään kanssamatkustajiaan kuvaa. Kun hän kääntää katseensa ulos, on tuloksena toisinaan oivalluksia, kelvollisia kuvia. Kuten että "joku on liimannut lokin taivaalle / tuuleen / Helsingin ylle".

Tämän runon merkitsen sivua taittamalla: "joku on vetänyt verhot kiinni ettei pimeys pääse sisään / joku on vetänyt verhot kiinni / ettei valo huku pimeään". Siihen on tallentunut junassa istuvan tuttu kokemus: sitä on kuin kahden maailman välillä tai ei missään.

Lopuksi miettii, mitä jää mieleen, mitä käteen. Mitä nyt junamatkasta jää: ettei olisi metafora elomme tään!

Olli Sirkiä: Seuraavana Pasila. Like. 100 s. 24 e.

Helsingin Sanomat | hs.online@hs.fi
